

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010154
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanej F. J. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 26. novembra 2012 odvolanie obžalovanej F. J. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2012, sp. zn. 2T/41/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a vo výroku o treste zákazu činnosti.

Na podklade § 322 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaná F. J. o d s u d z u j e podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej výkon tohto trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 12 (dvanásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2012, sp. zn. 2T/41/2011, bola obžalovaná F. J. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 3.12.2008 o 16.55 hod. viedla po ceste I/64 smerom z Novák do obce M. X., okres Prievidza, motorové vozidlo zn. Fiat Coupé, EČV: R. XXX O., pričom v km 139 v Meste Q. na vyznačenom priechode pre chodcov narazila do chodca T. R. prechádzajúceho cez tento priechod pre chodcov z ľavej strany na pravú stranu cesty z pohľadu obžalovanej, čím porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a poškodenému T. R. spôsobila zranenia - zlomeninu pravej ramennej kosti a trieštvivú zlomeninu pravého členku s predpokladanou dobou liečenia a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života počas 6 mesiacov.

Za tento trestný čin bola obžalovaná F. J. odsúdená podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov a súčasne podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. aj na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na

dobu 30 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanej F. J. uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému T. R. vo výške 5.647,36 Eur.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadla odvolaním obžalovaná F. J. pre nesprávnosť výrokov o vine a o uložených trestoch - treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazovala na svoje výpovede z prípravného konania i z hlavného pojednávania, ako aj na záverečnú reč obhajcu, ktorý poukázal nielen na skutočnosť, že poškodený T. R. bol pod vplyvom alkoholu, ale najmä aj na znalecký posudok znalca Ing. Svetlíka. Okresný súd podľa jej názoru nepostupoval správne, keď uvedený znalecký posudok neprijal a z toho dôvodu jeho skutkové zistenia a závery o jej vine nemožno podľa nej považovať za vecne správne. Na základe doteraz vo veci vykonaných dôkazov nemožno totiž podľa jej názoru vyvodiť záver, že by spáchala zažalovaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák.. Poukázala tiež na to, že doposiaľ nebola súdne trestaná, je matkou troch detí a od roku 2007 nebola evidovaná v evidencii priestupkov Obvodného úradu Prievidza, preto sa domnievala, že trest uložený okresným súdom je pre ňu ako živiťku rodiny neprímerane prísny. Na základe uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a aby rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne i splnomocnenec poškodeného navrhli odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že považujú všetky výroky napadnutého rozsudku za zákonné a správne.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 26. novembra 2012 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené až 18. októbra 2012, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t. j. obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o vine a o uložených trestoch, v nadväznosti na napadnutý výrok o vine aj výrok o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej F. J. je dôvodné len vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o treste zákazu činnosti. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovanej F. J., ale aj o svedecké výpovede poškodeného T. R. a svedkov D. U., U. U., J. U. a listinné dôkazy - predovšetkým zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody, zápisnicu o vyšetrovacom pokuse a odborné vyjadrenie MUDr. Ladislava Babiaka, znalca z odvetvia chirurgie, ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku Ing. Vojtecha Svetlíka, znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvie technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave, z doplnku tohto znaleckého posudku i výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní. Na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovanej vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Odvolací súd, rovnako ako okresný súd, zistil, že vykonanými dôkazmi bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchala obžalovaná F. J.. Vo veci vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú, že obžalovaná dňa 3.12.2008 o 16.55 hod. viedla po ceste I/64 smerom z Novák do obce Zemianske Kostolany, okres Prievidza, motorové vozidlo zn. Fiat Coupé, EČV: R. XXX O., pričom v km 139 v Meste Nováky na vyznačenom priechode pre chodcov narazila do chodca T. R. prechádzajúceho cez tento priechod pre chodcov z ľavej strany na pravú stranu cesty z pohľadu obžalovanej, čím porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a poškodenému T. R. spôsobila zranenia - zlomeninu pravej ramennej kosti a trieštivú zlomeninu pravého členku s predpokladanou dobou liečenia a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života počas 6 mesiacov. Okresný súd svoje skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia, ako aj právne závery o vine obžalovanej. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené

na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Odvolacie námietky obžalovanej F. J. vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej F. J. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej nepovažoval za opodstatnené.

Okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania správne uložil obžalovanej podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel. Porušenie povinnosti vodiča dať prednosť chodcom prechádzajúcim cez priechod pre chodcov takým spôsobom, aby ich neohrozil ani obmedzil a povinnosti na ten účel zastaviť vozidlo je nielen porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. f) Zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov, ale zásadne aj porušením dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák., keďže porušenie uvedenej povinnosti má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život i zdravie, a v posudzovanej veci pritom viedlo k závažným následkom na zdraví poškodeného T. R. a odôvodnilo právne posúdenie podľa § 157 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Toto konanie je závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti a vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovanej pri vedení motorových vozidiel. Pre dôsledné splnenie účelu trestu je preto potrebné nielen uloženie trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, ale aj nutné zbaviť obžalovanú možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá odpovedá závažnosti posudzovaného konania a miere následkov tohto konania. Neuloženie, popri podmienenom treste odňatia slobody, aj trestu zákazu činnosti pri porušení dôležitej povinnosti by totiž nespĺnilo účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, lebo práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky. V uvedenom smere bol preto postup okresného súdu v súlade so zákonom, avšak výmera trestu odňatia slobody stanovená okresným súdom na 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov, pritom bez prihliadnutia na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a bez z toho vyplývajúceho následného postupu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ako i výmera trestu zákazu činnosti stanovená na 30 mesiacov, je neprimeraná, príliš prísna. Obžalovaná je osobou doteraz súdne netrestanou, žije usporiadaným životom, pričom v posudzovanom prípade išlo z jej strany o prvé protiprávne konanie, pritom formou nedbanlivostného konania a navyše od spáchania trestného činu uplynula doba takmer štyroch rokov, počas ktorých obžalovaná naďalej viedla riadny život a nedopustila sa protiprávneho konania. Tieto okolnosti znižujú konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a odôvodňujú u obžalovanej záver, že trest odňatia slobody i trest zákazu činnosti vo výmere uloženej okresným súdom sú neprimerane prísne a že jej nápravu a prevýchovu z hľadiska účelu trestu predpokladaného v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. možno dosiahnuť aj trestom odňatia slobody v miernejšej výmere s kratšou skúšobnou dobou a trestom zákazu činnosti v miernejšej výmere. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovanej F. J. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a o treste zákazu činnosti a pochybenie okresného súdu v uvedenom smere napravil tak, že obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby stanovenej podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. a zníženej v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí na jeden rok až 3 roky a 8 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov a trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 12 mesiacov. Takto stanovený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu zvýraznený spôsobenými následkami, zistené poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Odvolací súd pritom nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu výroku o náhrade škody, pretože výrok, ktorým bola obžalovanej F. J. uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému T. R. vo výške 5.647,36

Eur je vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por., navyše obžalovanou v podanom odvolaní ani nebol namietaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.